

Jak čas běží, on tam leží,
pod tou věží Eiffelovou,
i když sněží, dál tam leží,
průvod kněží vzdává mu hold.

Místo šatů má kůži,
tvář k tomu lidskou má,
ve rtech má zvadlou růži,
štěstí se mu vyhýbá, štěstí se mu vyhýbá.

Dlouhé vlasy, dávné časy,
salón krásy nepomůže,
z které lásky, mnohé vrásky,
naskáče ti husí kůže.

Místo šatů má kůži,
tvář k tomu lidskou má,
ve rtech má zvadlou růži,
štěstí se mu vyhýbá, štěstí se mu vyhýbá.

Jak čas běží, on tam leží,
pod tou věží Eiffelovou,
chvíle pouhá Bůh se rouhá
cesta dlouhá jednou skončí.